

GRANAT

říjen
2020

STŘEDNÍ ŠKOLA
GRAFICKÁ BRNO
PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

**SOUTĚŽ:
MITSUBISHI
polep vozu**

**NÁVŠTĚVA
FESTIVALU VĚDY**

**ADAPTAČNÍ
POBYT**

#ssgbrno

Krásný podzim všem,

vítáme žáky i učitele v novém školním roce a zároveň doufáme, že ho strávíme opravdu ve škole.

Distanční vzdělávání, které jsme praktikovali od března 2020, má určité výhody, ale podle všeho nevýhody převažují. Všem nám chyběl sociální kontakt a také, přiznejme si, autorem úkolů zadaných na dálku nebyl vždy dotyčný žák... Chovejme se všichni zodpovědně, abychom předešli podobnému scénáři a abychom se mohli i nadále potkávat ve třídách.

Za redakci časopisu GRANÁT
Pavla Axmanová

Dne 31. srpna 2020 jsme se rozloučili s paní ředitelkou ing. Jarmilou Šustrovou, která odchází do důchodu.

Děkujeme za dlouhá léta práce pro naši školu a přejeme hodně zdraví a zaslouženého odpočinku.

Bc. Barbara Krásenská

„Jmenuji se Barbara a tento školní rok nově funguji/figuruji pouze na úseku teorie na budově Kudelova. Je to pro mne poměrně velká změna oproti takovému poklidnému, soustředěnému a zadumanému způsobu práce, který se v malých skupinkách žáků odehrává na úseku praktické výuky, který je pro mne, vzhledem k mé zažité praxi v oboru, mnohem přirozenější. Nicméně výuku na teorii beru jako velikou výzvu, díky níž se jistě přiučím spoustu nového i já sama. Myslím si, že i přes výuku teorie mohu žáky nadále obohatit o praktické informace z reálné praxe grafického průmyslu a grafického designu. Věřím, že tento nový způsob práce, výuky a dialogu bude oboustranně obohacující – jak pro mé žáky, tak pro mne samotnou. Budu se těšit na spolupráci. :)“

Milí čtenáři Granátu, dovolte mi, abych se vám představila. Někteří z vás mě potkávají na chodbách, jiní zase za katedrou. Jmenuji se Markéta Husková a jsem učitelka odborných předmětů. Polygrafii se věnuji již několik let. A doufám, že vám své zkušenosti budu moct předat tak, aby vás v budoucím profesním životě obohatily. Ať už se budete věnovat svému oboru či nikoli.

Já po dokončení studií navázala na grafiku. Dostala jsem se do prostředí, které se zaměřovalo na periodika a tiskoviny pro státní sektor (výroční zprávy pro vysoké školy, publikace pro muzea, učebnice). Krása tohoto odvětví spočívá v tom, že můžete dělat cokoli, nejen nabízené obory. Můžete se stát technologem, obchodákem anebo vedoucím celého úseku.

Doufám, že výstupem z této školy pro vás nebude pouze maturitní vysvědčení, ale také schopnost řešit problémy a motivace být stále lepšími.

Markéta Husková

INSTAGRAM NEWS

Ahoj! Jen připomínáme, že už máme aktivně v provozu i náš školní instagram www.instagram.com/ssgbrno

Také jsme na něm nedávno uspořádali soutěž o nejlepší školní hashtagy, kdy byl nejkreativnější Kryštof Pospíšil ze 4A na kterého u nás čeká cena. A ty neváhej a označuj naši školu těmito hashtagy: **#ssgbrno #grafickakamo #graficka_lajf #krabkynassg #knihasitanamiru**

Návštěva Festivalu vědy 2020

Hned z kraje školního roku dne 4. 9. jsme využili příležitost a vypravili se na Festival vědy s JMK, který se konal v Brně na Riviéře. Třetáci OT3 a P3 měli možnost navštívit stánky jednotlivých vědeckých a technických institucí, které se svými expozicemi, interaktivními pokusy a ukázkami snažily přiblížit svou práci a třeba i nalákat své případné budoucí studenty. Na místě bylo více než 30 těchto institucí namátkou - FabLab kamion, CEITEC, Fakulta chemická VUT, Bioskop MU, VIDA! science centrum, Výzkumné centrum Masarykovy univerzity RECETOX, Ústav přístrojové techniky AV ČR, Ústav fyziky materiálů, Biofyzikální ústav a další výzkumná pracoviště MU, VUT, Mendelovy univerzity. Lákadlem byla i možnost prohlédnout si výjimečné desetimetrové nafukovací modely planety Země a jejího Měsíce v podobě pestrobarevné terralóny a krátery posetého lunalónu.

Ing. Věra Filipská

ADAPTAČNÍ POBYT 2020 PRUDKÁ

Jako „prváci“ jsme na sebe první školní den koukali jako na cizince, ale díky učitelům a jejich kreativitě při vytváření seznamovacích her jsme teď třída jak se patří.

Hned 2. září dopoledne jsme měli sraz na Hlavním nádraží, kde jsme pomalu neznali ani jméno našeho třídního Davida Sedláčka. Cesta byla dlouhá, ale myslím, že se nikdo z nás nenudil, protože byla okolo nás spousta nových obličejů. Při příjezdu jsme se všichni rychle rozkoukali, pan Bob nám oznámil všechna potřebná pravidla pro pobyt v Prudké a za pár chvil jsme se šli ubytovat do chatek. První den nás dával dohromady jako bandu pan Bobišek, naučil nás radostný poskok, který někteří z nás ještě občas o přestávkách

předvádí, seznámili jsme se u spousty her, jak sportovních, tak divadelních. Je potřeba panu Bobovi poděkovat za vtipné a zábavné konverzace, za oživující rozcvičky a úžasné nadání hry na kytaru při ohni, také děkujeme za roli zdravotní sestry při různých zraněních. Panu Ferdovi a panu Semanovi děkujeme za jejich krásu, mnozí z nás byli naprosto okouzlení, děkujeme i za sportovní hry. Paní učitelky aktivně vypomáhaly a rozdávaly sympatické úsměvy. Paní kuchařky vařily naprosto bezchybně a dobře. Musím říci, že se pobyt vyvedl, seznámili jsme se jako třída i jako přátelé, jsme moc rádi za pana třídního, který je moc milý a snad to s námi zvládne co nejdéle.

Nikomu z nás se nechtělo domů, máme super zážitky, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Alžběta Černá, 1A

■ Cestou vlakem jsme měla značné obavy z adaptačního pobytu. Neznámé okolí a lidé mě znervózňovali a předpokládala jsem, že to budou ty nejhorší tři dny mého života. Když jsme přijeli, došli jsme na volné prostranství s chatkami, jídelnou a kioskem s občerstvením. To celé bylo uprostřed lesů s nádherným výhledem na hory. Upřímně jsem více přírody ještě neviděla. V hale jsme si odložili svá zavazadla a připravili se na náš první oběd. Po obědě jsme čekali na rozdělení chatek, během čehož nás těšilo hlazení koček a celkem přátelská atmosféra. Zástupci nás rozdělili do chatek nebo pokojů. Po hodině volna nás čekala první aktivita. Poznávací hry, kdy jsme si ani po dlouhé době nezapamatovali všechny. Později jsme šli na oběd a do 10 večer měli volno. Druhý den probíhal podobně. Nemínula nás ranní rozcvička, jídlo a další hry. Tento se mi zdál jako nejnebezpečnější za celý pobyt. Pár těch úrazů nám ale nebránilo se bavit. Třetí den byl poslední. Pobyt jsme završili rozcvičkou a snídaní a jeli zpátky vlakem domů. Někomu se tahle akce mohla zdát nudná, ale já si to užila, jak nejlíp jsem mohla. Poznala jsem skvělou partu, se kterou se pořád bavím a doufám, že to tak i dlouho bude. Takže nakonec tahle slohovka končí dobře a jestli zase někam pojedeme, třeba si sbalíme více her, protože neustálé hraní UNA může být až k naštvání, když chcete zaškrtnit svého vyhrávajícího oponenta. ■■

Ivana Dvořáková
Nela Lerchová, P1

„Ten pocit, když během seznamovacích aktivit zjistíte, že střelené nejsou jen děti.“

„Teplé jídlo bylo skvělou stravou pro nás všechny, jelikož chutnalo vřele dobře.“

„Tak, a od rozcvičky jsem různé s blaženým úsměvem.“

„Osobně nejlepší bylo, že každý jsme si našli někoho, s kým jsme se zasmáli, popovídali a obecně trávil společný čas.“

„Ani jeden den jsme se nenudili, měli jsme pěkně zařízené bydlení a vynikající jídlo. Škoda, že jsme tam nemohli být déle, ale i přesto jsme si tyto tři dny moc užili, i počasí nám přálo.“

Jarmila Menšíková, Tereza Formánková, P1

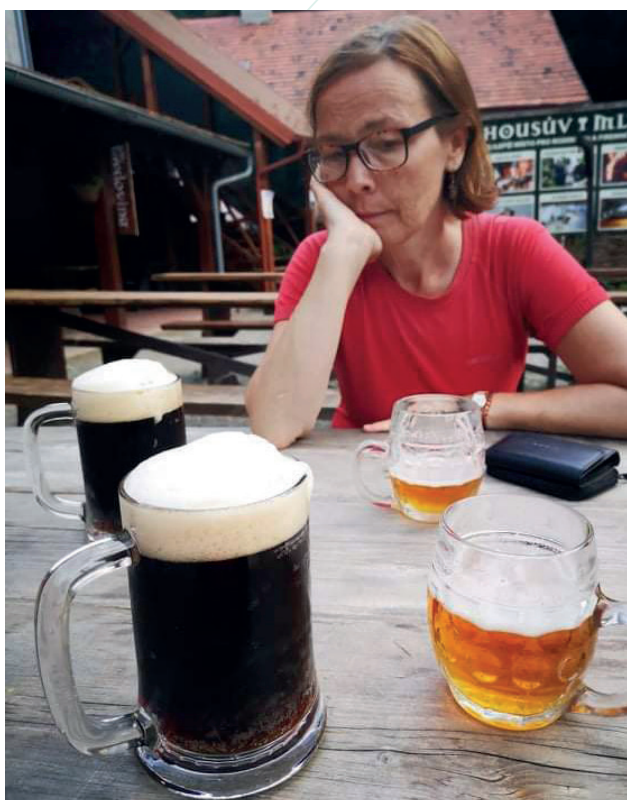
Co se nám líbilo na adaptáku

- + Počasí
- + Že jsme měli vlastní koupelnu, záchod a lednici
- + Všechny hry byly zábavné
- + Měli jsme i čas sami na sebe
- + A prostě se nám líbilo všechno
- + Dobrá nálada a atmosféra
- + Nejlepší bylo prostředí
- + Hráli jsme zábavné hry ve, kterých se stihli zmasakrovat 4 lidi, ale bavilo nás to
- + Dobře tam vařili
- + Měli jsme hodně volného času
- + Snažili jsme se seznámit... známe 10 lidí. Úspěch!
- Nejhorší byla zima v naší chatce a to způsobovalo, že jsem celou noc měla zmrzlej frňák (nos) všichni jsme mrzli, ale přežili jsme!
- Co se nám moc nelíbilo, bylo to, že u závěrečného táboráku bylo skoro 90 lidí, a proto jsme ještě s dvěma spolužáky odešli na samotku

Jak se celá obloha opírala o moje francouzský hole

Ležím na lehátku pod katalpou v zahradě svých rodičů, vedle lehátka mám položené francouzské hole, na levé noze ortézu, vedle lehátka osvěžující nápoj, mhouřím oči a poslouchám Sto zvířat. Je mi bláze. Včera jsem se vrátila z pěšího putování po jižní svatojakubské cestě, v nohách mám více než dvě stě padesát kilometrů, tělo je utahané a má duše blažená.

Vlastníma nohama jsem procítila krajinu od Českého Šternberka přes Mladou Vožici, Tábor, Bechyni, Hlubokou, Český Krumlov, Klet, Kájov a Frymburk, který se stal mým letošním cílem. Šla jsem cestou necestou podél řek Lužnice a Vltavy.

Vyrážela jsem na cestu ráno bez snídaně, abych mohla vychutnat každé sousto u oběda. Polévka a obalovaný květák v penzionu v Příběnicích chutnaly božsky, kebab v Týnu nad Vltavou se rozplýval na jazyku, šumavské kyselo v Holubově, to je pod Kletí, mi doslova

zachránilo život. Plnými hrstmi jsem trhala třešně ze stromů a s vděčností myslela na ty, kteří je zasadili.

Spala jsem v ubytovnách, penzionech, hostelech, u přátel. Jednoho pozdního odpoledne jsem se vyčerpaná a s oteklou nohou plazila do kopce, abych našla Chatu pod Kletí. Cesta se ztratila v louce, na které rostla tráva sahající po pas a náhle se přede mnou objevil Jurášek, pohodil bílou hřívou a mě bylo jasné, že cíl je blízko. Tu noc jsem spala v dřevěné táborové chatce, ale ještě předtím jsem si stihla ochladit svou chorou nožku v chladivé pramenité vodě.

Šla jsem celý den v dešti a vnímala krásu lesa a Českého Krumlova, který v porovnání s jinými lety, zel prázdnotou. V Kájově jsem cítila, jak místní odhrnují záclony, aby uviděli poutnici v dešti. Noha mě velmi bolela, šla jsem však vytrvale a svobodně.

Cesta z Kájova do Frymburku vedla krajinou kdysi společně obývanou Čechy i Němci, zastavila jsem se na hřbitově ve vesničce Slavkov, abych pomyslela na ty, kteří zde žili.

Frymburk mě přivítal unavenou, noha mě bolela stále víc a já jsem věděla, že k hranicím nedojdu, tak jsem poslední den před návratem odpočívala a překonávala v sobě malé zklamání. Naštěstí jsem ani letos neputovala sama, a tak k hranicím za nás obě došla má starší sestra, skvělá fotografka.

Ségra díky! Bylo to fantastické putování. Už se těším na další ročník. Jsme fakt hustý!!!

SOUTĚŽ: MITSUBISHI polep vozu

Začátkem května přišla nabídka pro možnou spolupráci se společností MITSUBISHI. Šlo o vytvoření unikátní designové grafiky na karoserii vozu nového modelu Space Star, ze které nakonec vznikl skutečný celopolep jednoho modelu.

Po vzájemné komunikaci, společnost MITSUBISHI poslala zadání a žáci 1., 2. a 3. ročníku RGM se v rámci odborného výcviku pustili rychle do práce, času nebylo mnoho. Nakonec bylo posláno 48 návrhů polepu vozu. Po zrušení hlasování veřejnosti na facebooku o nejlepší návrh polepu vozu jsme se s firmou Mitsubishi dohodli na následujícím postupu.

O vítězném návrhu a celkovém pořadí rozhodla komise složená ze zástupců učitelů odborného výcviku naší školy a zaměstnanců firmy Mitsubishi. Konečné pořadí vzešlo ze všech TOP 5 návrhů.

Pořadí TOP 3, kteří byli ohodnoceni nejen vysokou finanční odměnou bylo následující:

- 1. místo návrh č. 1 - Veronika Holubová (3.A)**
- 2. místo návrh č. 4 - Denisa Veselá (3.A)**
- 3. místo návrh č. 3 - Kristýna Bednářová (1.B)**

Slavnostní oficiální vyhlášení vítězů a předání cen soutěže s Mitsubishi o nejlepší celopolep nového modelu Space Star proběhlo ve středu 1. července ve 14 hodin v Brně v Auto Palace (Řípská 22, Brno-Slatina).

Předání probíhalo velice slavnostně za přítomnosti fotografa a generálního ředitele Mitsubishi Motors CZ pana Kamila Šilhavého.

Bc. Eva Jakubcová, učitelka OV

Jak se s danou situací vypořádat?

Tohle je samozřejmě na každém, jak se s tím vypořádá. Ovšem bych řekla, že za nějakou dobu této domácí karantény každému z nás dojde, že nějaké věci jsou prostě potřeba. Pro toho, kdo není zvyklý tento čas trávit doma, to musí být velice deprimující a vysilující stav. Také bych řekla, že není zrovna nejbezpečnější si v této době hledat nějakou brigádu či tak vzhledem k možnému nakažení. Takže by to chtělo asi vymyslet nějaké aktivity, co by nás doma bavily a možná si trochu rozvrhnout čas.

Nějaký čas je vhodné v našem případě věnovat samostudiu. Osobně se už doma tak nudím, že mě i to učení a psaní úkolů baví. Takže se už těším zpátky do školy.

Vzhledem k izolaci od přátel, se kterými se tak často anebo vůbec nemůžeme setkávat, bylo by fajn strávit alespoň více času s rodinou a nebo si s přáteli alespoň psát či volat. Přeci jen člověk je už od počátku zvyklý být mezi lidmi a takovéto oddělení od společnosti můžeme vnímat ne moc hezkými pocity. Možná by bylo i vhodné začít trochu zdravě jíst. Potřebujeme přeci vitamíny, abychom ten virus porazili! Také trochu té tělesné aktivity by nás nezabilo. Navíc je to prospěšné na trávení, soustředění i lepší spánek a mnohem více pozitivních věcí. Tím, že nechodíme do školy/ práce, nám chybí tolik pohybu! Máme spoustu volného času, takže 20 minut na cvičení bychom si mohli najít.

A co je asi nejdůležitější? Některá veselá hudba nám vždy zvedne náladu a když si k tomu ještě zazpíváte, dostaví se během chvíle. Dobrá nálada je přece lepší než sto doktorů.

Jak na nás pandemie působí a jak ovlivňuje naše životy?

Něco takového je pro nás dosti nové. Většina z nás o tomhle jen četla někde na internetu nebo to viděla ve filmech, ale nikdy nás asi nenapadlo, že bychom se v takové situaci mohli objevit i my.

Je to nové, jak pro nás, tak i pro náš stát. I on zažívá takovou situaci poprvé a řekla bych, že si vede dobře. Zákazy a doporučení, které dává, nás mají ochraňovat a ne nám škodit. Takže bychom je měli dodržovat.

Nákaza se velmi rychle šíří. Den co den nakažených stále přibývá a my tuto situaci můžeme zlepšit pouze tím, že budeme sedět doma a dělat naše povinnosti. Tím tuto situaci můžeme i zachránit.

Rozhodně mi přijde, že stát jako celek spolupracujeme velmi dobře, až mě to překvapilo. Lidé jsou velmi ochotni si pomáhat. Mnoho lidí se doma rozhodlo, že bude šít roušky a dávat je potřebným. Už jen tahle malá věc je podle mě velmi sjednocující pro naše lidstvo. Umíme se k sobě hezky chovat, i když to tak někdy nevypadá. Také velmi obdivuji naše lékaře a obecně lidi, co jsou vlastně klíčem tohoto všeho. Pracují každý den a nemohou si vzít ani den volna a to proto, aby nás zachránili.

Samozřejmě pandemie je hrozná věc, ale když si tak řeknete, lidé by si měli vážit svého zdraví, toho co mají a něco takového nám to může připomenout.

Další takové téma je strach. Podle mě zdraví lidé v mém věku moc z této nemoci strach mít nemusí. Nezasahuje nás to tak hodně jako starší lidé. Kdybych už měla mít strach, tak spíš o své blízké.

Hlavně bych řekla, že teď nás v karanténě zasahuje velká míra odloučení od lidí. A na to nejsme moc zvyklí. To, že uvidím některé své blízké lidi až za nějakou delší dobu, když jsem je dřív vídala skoro každý den či týden, není hezký pocit. Ovšem je to zodpovědnější, aby se nákaza nešířila dál.

Závěrem bych chtěla říct, že si myslím, že nás tato pandemie jako lidstvo utuží, nebo v to alespoň doufám. Můžeme z tohoto mít špatnou náladu, strach a jiné, ale ve výsledku, k čemu nám to bude? Měli bychom si z toho vzít hlavně to dobré. I kdybychom nemoc dostali, strach nás z ní opravdu nevyлéčí.

Markéta Soukalová, 3A

Každý může být básník

Mám kamaráda profesora české literatury, kterému jsem v době rouškové napsala: Jirko, prosím tě, porad' mi nějakou báseň od Františka Halase, které bych rozuměla já i moji žáci. Odpověď, kterou jsem dostala mě trochu překvapila a zároveň trochu zahanbila. Jiří psal: Dášo, básním se nemá rozumnět, básně se mají číst.

A tak jsme na online hodině četli Halasovu báseň Ze dna. S každým dalším čtením se mi báseň zarývala hlouběji do srdce a já jsem pochopila, že čtení poezie je vzájemné nahlížení do duší čtenáře a básníka.

A tak jsem zakončila téma poezie úkolem, který jsem považovala za velmi obtížný. Zadání znělo: Napište báseň. Forma: název, dvě sloky, celkem osm veršů. Rým obkročný nebo sdružený nebo střídavý. Jazykové prostředky: alespoň jedna metafora, dvě přirovnání, tři epiteta, anafora nebo epifora nebo aliterace. Vyberte si téma: každodennost, vzpomínka na dětství nebo aktuální společenské téma.

Naštěstí moji žáci a žákyně byli dostatečně tvořiví a svobodní, nedodrželi mnohdy zadání, ale napsali básně. Jsem ráda, že mi dovolili nahlédnout do svých duší. Jsem jim za to vděčná, protože potěšili tu moji.

Dagmar Kolářová

PILNÝ ŽÁK

Petr Kolouch

Každý všední den
Vstávám brzy do školy
O můj čas jsem připraven
Musím dělat úkoly

Ráno slunce vysvítá
Máma mi hned vyčítá
Že jsem zaspal do školy
Jsem jako kus mrtvolý

VÁNOČNÍ ATMOSFÉRA

Filip Jaglič, 4C

Když jsem byl ještě malý kluk,
byl jsem pružný jako luk.

Byl jsem rychlý jako liška,
těšil jsem se na Ježíška.

Pozoroval jsem černé uličky,
když uslyšel jsem hravé rolničky.

Plamen světla zahlédl jsem v pokoji,
a poslední notu na kouzelném nástroji.

MOŘE PROBLÉMŮ ANEB ŽEJD LÍK NUDY

Vít Dynka

každíčký den
každíčkou noc
nemůžu ven nudím se moc
nuda je veliká
temná jak noc
jak celá afrika

POMOC

KAŽDODENNÍ RITUÁL

Hana Durajová, 4C

Další týden v karanténě, kam se dneska vydám?
Další týden v karanténě, dnes na zahradu či jinam?
Další týden v karanténě, hlavu mám jak balón velkou.
Dnes už zase, jako včera, počítač střídám s telkou.

Závěrem dnešního dne byla třešnička na dortu,
Když jsem z nudy začala trhat plevel na dvorku.
V pokoji čisto, není to jak na smetišti.
Zajímalo by mě, co budu dělat týden příští.

NEVIDOMÝ

Adrian Brátka

Nekonečná mlha před zrakem mým
Před očima nic jen hustý dým
Kdy skončí tato bezmoc
Kdy skončí hrozná nemoc
Příčinou bezmoci jest zlo nutné
Zlo sloužící jako velká zed'
Až lidstvo temnou nemoc utne
Nevidomý opět hled'

VZPOMÍNKA NA DĚTSTVÍ

Kristýna BARTOŠOVÁ, 4C

Pár chvil zpátky
Kdybych měla krásu dětství vylíčit
Musela by mne neobvyklá slova obklíčit
Jak jde den, mé vzpomínky se vytrácí
Jak jde rok, mé přesvědčení se vyvrací

Když maminka mi moji postel stala
A jakou chceš pohádku? Se vždy ptala
Nekonečnou maminko, a vyprávěj dlouho
Nechci, aby skončila jak mé dětství zanedlouho

KORONAVIRUS JARO 2020

Dodnes koukám jako tele,
nade mnou čarokrásné nebe.
Stříbrné ticho kolem mne,
ticho jako v hrobě trápí mne.

Krvavé růže na zem padají,
mnoha lidem plamínky zhasínají.
Ach, ten koronavirus nám přinesl moře
problémů,
ach, ten koronavirus nám přinesl moře
problémů.

Jindřiška Smolejová, 3C

V čase kdy světu vládla korona,
každý z nás jako by měl svého démona.
Každý z nás jako by se přestal smát,
a všichni doufali že to nebude napořád.

Deštivé jaro nás tehdy obklopovalo,
zdálo se jako by dlouhé roky trvalo.
Zdálo se jako by i poslední naděje zmizela,
která by nás trochu nad vodou držela.

Diana Ratajová

KARANTÉNA

ZAČALO TO VELICE NEVINNĚ,
ZAKÁZALI NÁM VÍDAT SE VE VELKÉ SKUPINĚ.
TAKÉ ZLATÉ ŠKOLY NÁM ZAVŘELI,
TAKÉ S KAMARÁDY VIDĚT JSME SE NESMĚLI.

VELKOU TŘEŠNIČKOU NA DORTU,
JE CELOU KARANTÉNU PROSEDĚT V KOUTU.
A K TOMU NAVÍC NOŠENÍ ROUŠEK,
JAKO NĚJAKÝ PAPOUŠEK.

Andrea Provazníková 4C

VZPOMÍNKA NA DĚTSTVÍ

Aneta Dubová, 4C

Pár vzpomínek z dětství
Ty krásné chvíle štěstí
Kdy pospíchali jsme žít
A velcí už chtěli být

Ted' musíme se tomu smát
A nostalgicky vzpomínat
Ted' hlídáme si každý vlas
A jestli náhodou jako starý nemám hlas

COVID – 19

Simona Holická

Jako duše bez hlasu, jako duše bez půl tváře,
takhle si teď všichni žijeme.
Nechť obohatí nás alespoň jarní záře,
když na trávu si lehneme.

Dodržujme dobré mravy,
dodržujme etiku,
dodržujme hlavně zdraví,
vir odejde za chvíli.

DĚTSKÉ PŘÁNÍ

Miloš Kotlán, 4B

Každický den
zdál se mi sen
každickou noc
měl toho v hlavě moc

chtěl jsem být hrdinou
jak Winston se svou „rodinou“
jak šla ručička hodinek
je ze mě spíš Hurvínek

KDYŽ JSEM BYL JEŠTĚ MALÝ KLUK

Vojtěch Kratochvíl, 4B

Když jsem ještě byl malý kluk,
navštívil jsem s dědou vesnici Hluk.
Jízda Králů je velká sláva,
tehdy poprvé jsem viděl, že kůň je velký jako kráva.
Halas, křik, ržání koní, značný hluk,
dědo, mámo, táto, to je tedy ten Hluk?
Zvonění kopyt a už je tu, krásný kůň a na něm jako z pohádky Král
- v ústech rudou růží, já malý, koní se bál.
Od těch dob v mysli tuto vzpomínku nosím,
na ten krásný výlet, zapomenout nechci, Prosím.

Prokop Richter, 4B

jednou tak přijít do Žatčan
uklidnit všechny zmatky
už žádný chaos myšlenek
a srdce bez pochyb
s klidnou myslí
na zelenou stěnu básně psát
nechat šaty usychat
jako kluk bez deky
a pak se vracet zpátky

RADOST DĚTSTVÍ

Karolina Krejčí, 4C

Dny dětství byly jak třpytivý sníh
dny, na něž vzpomínky hledí mě po tvářích.
Časy, kdy bezstarostnost vládla
a oblak radosti se neměnil v mračna.

Jak lehčí bylo vidět věci čistě,
od mladšího já, mám se co učit, jistě.
Radost tu byla jako hebká pokrývka oblohy
dodávala křehkému životu kouzlo svobody.

RYBNÍK DNŮ SNÍM ČI BDÍM?

Adéla Machálková 4B

Je to tady... další den, další granát
Další korona pondělí, další třešnička na dortu
Další den pocitů jako ta nejbělejší ryba v
rybníku
Není kam plout, kam pláchnout, leda se
spláchnout

Je úterý, den extrémně slunečný
Je úterý, den jako pro tvoření stvořený
Je to již téměř tady, ukojte své vnitřní vnady
Budme všichni chytří jak google a připravme
své brány.

Nikola Toncarová, 4B

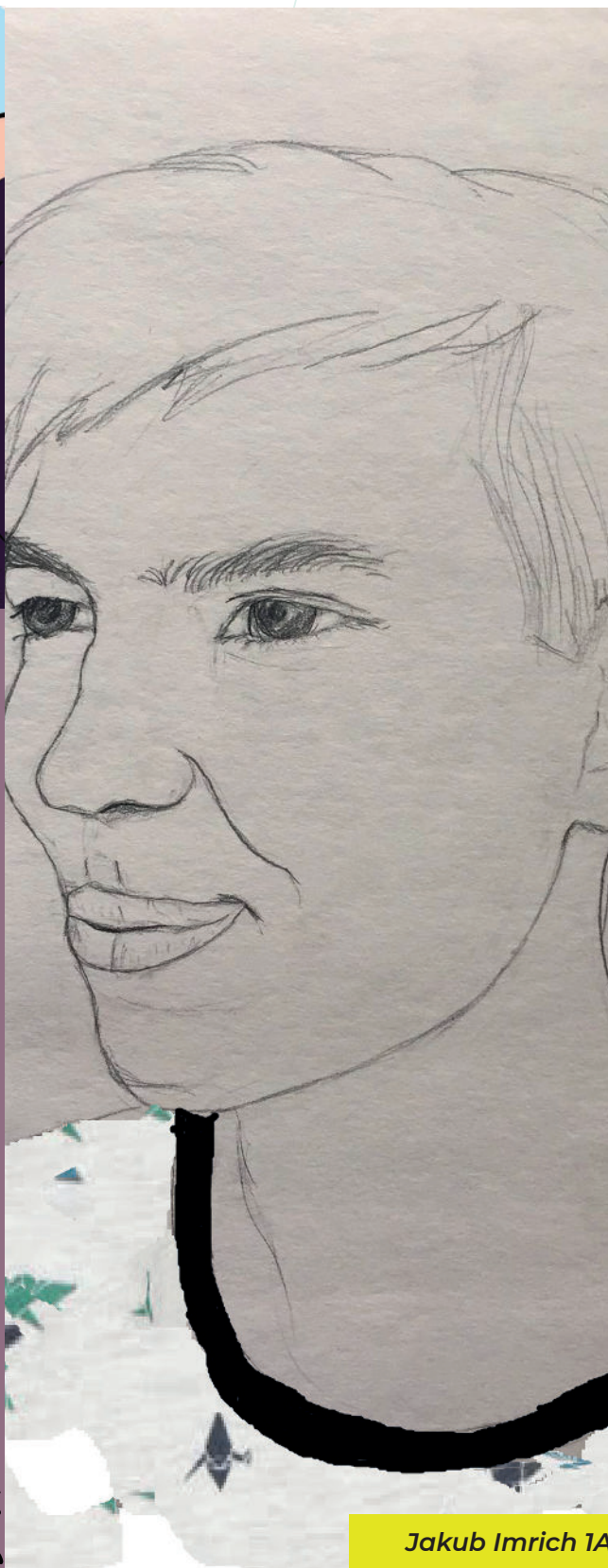
Probouzela jak kaštan hnědé oči,
probouzela se v jasný den.
Prudce vstala, svět se točí,
proč měla tak temný sen?

Širé pole, husté lesy,
z okna vidí neustále.
Sotva vstala, hned se děsí,
že pocit má jak ve snu stále.

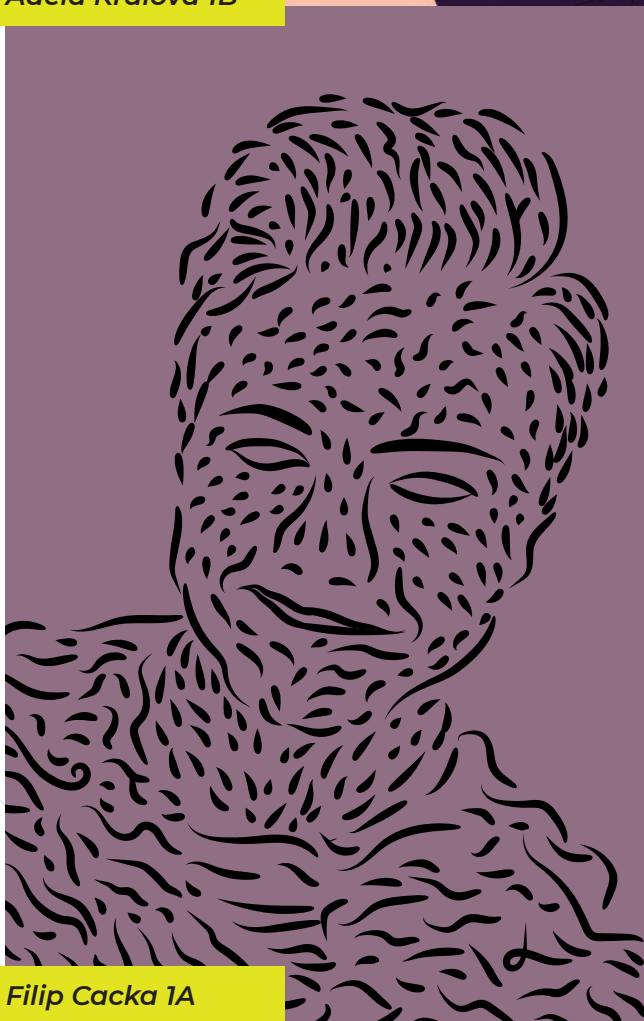
Závěrečné práce VKK 1. ročníky – distanční vzdělávání

Adéla Králová 1B

Jakub Imrich 1A

Filip Cacka 1A

Nella Sáňková P1

Lucie Šuterová 1A

Lenka Urbaníková 1B

Eliška Desáková 1A

Inktober[®] 2020

OFFICIAL 2020 PROMPT LIST

1. FISH	11. DISGUSTING	21. SLEEP
2. WISP	12. SLIPPERY	22. CHEF
3. BULKY	13. DUNE	23. RIP
4. RADIO	14. ARMOR	24. DIG
5. BLADE	15. OUTPOST	25. BUDDY
6. RODENT	16. ROCKET	26. HIDE
7. FANCY	17. STORM	27. MUSIC
8. TEETH	18. TRAP	28. FLOAT
9. THROW	19. DIZZY	29. SHOES
10. HOPE	20. CORAL	30. OMINOUS
		31. CRAWL

@JAKEPARKER @INKTOBER #INKTOBER #INKTOBER2020

INKTOBER na SSG Brno

Milí tvořiví žáci,
již jsou odhaleny témata na inktober!
Pokud se zapojíš do této výzvy, nezapomeň přidat
kromě oficiálního hashtagu **#inktober2020** i náš
školní hashtag **#ssgbrno** !!! Rádi bychom totiž ocenili
ty nejsikovnější z vás!

Můj plán

___ / ___ / ___

Po Út St Čt Pá So Ne

!!!!!!

- ★ _____
- ★ _____
- ★ _____
- ★ _____
- ★ _____

Poznámky

Nákup

- ★ _____
- ★ _____
- ★ _____
- ★ _____
- ★ _____

Moje cíle:

Ráno

Odpoledne

Večer

HODINA:	
TÉMA:	DATUM:
CÍLE:	

ZÁZNAM HODINY (POZNÁMKY):

POMŮCKY V HODINĚ:

DOMÁCÍ ÚKOL:

Vystříhni si :) a vyplň podle potřeby....

PROJEKT:	TIMELINE:
----------	-----------

ZADÁNÍ PROJEKTU:	ÚKOLY KROK PO KROKU:
------------------	----------------------

ÚČASTNÍCI PROJEKTU:	<ul style="list-style-type: none"> _____ _____ _____ _____ _____ _____
---------------------	--

CÍL PROJEKTU:	POZNÁMKY:
---------------	-----------

DATUM	
NÁLADA	

TÝDENNÍ DŮLEŽITÉ UDÁLOSTI		
CO?	KDY?	KDE?

CO MĚ TENTO TÝDEN POTĚŠILO	
NA ČEM MUSÍM JEŠTĚ ZAPRACOVAT	

TYPY NA JÍDLA TENTO TÝDEN		
SNÍDANĚ	OBĚD	VEČEŘE

MATURITNÍ

P
L
E
S

SŠG Brno

28. ledna 2021

19 hodin

Dělnický dům
Židenice

19.30 Zahájení plesu

21.00 Šerpování maturantů

00.00–3.00 Afterparty

Vstupné: na sezení 250 Kč, na stání 150 Kč

Redakční rada: Pavla Axmanová, Dagmar Kolářová

Příspěvky a fotografie: učitelé a žáci školy

Technické a grafické zpracování: Eva Krhovská

Vydává a tiskne: Střední škola grafická Brno, příspěvková organizace, v nákladu 75 kusů